

[Fibiger.]

land, der ikke har nogen kirkelig repræsentation. Ved det fornylig afholdte kirkemøde i Amsterdam var der nok enkelte danske tilstede, men de repræsenterede intet, de kunne kun optræde som enkeltpersoner, og det følte af alle de andre som noget ganske uforståeligt, at man ikke kom som repræsentanter for vor kirke, og det var meget utilfredsstillende for dem, der mødte.

Jeg må også sige, at det lyder helt mærkværdigt, når man fra visse sider fremhæver, at den danske rigsdag er den bedste og eneste repræsentation, kirken bør have, og at den er kompetent til at tage beslutning om kirkens indre anliggender. Jeg ved ikke, hvor mange af rigsdagens medlemmer der ikke er medlemmer af folkekirken, og det har jeg heller ingen ret til at spørge om, thi vi har en bekendelsesløs rigsdag, og derfor er det i virkeligheden beskæmmende, at rigsdagen optræder som synode og kan bestemme om alle ting, der angår kirkens indre liv og forhold. Man kan jo godt tænke, at rigsdagen behandlede lovforslag, der angik afgørende forhold indenfor vor evangelisk-lutherske folkekirke, og at de rigsdagsmedlemmer, der ikke er medlemmer af folkekirken, ved deres stemmeafgivning kunne blive dem, der traf afgørelserne. Det må man da vist fra alle sider erkende ville være urimeligt, men således er forholdet i dag, og det forekommer os, at det må rettes.

Når man behandler forslag her i rigsdagen, der angår landbrug, handel, industri eller hvilke andre erhverv man kan nævne, rådslår regeringen dog med erhvervenes organisationer, ja, i mange tilfælde er det lovfæstet, at forhandling skal ske med organisationerne, men når det drejer sig om kirkens forhold, har man ikke hidtil fundet dette nødvendigt.

Når vi nu fremsætter dette lovforslag, har vi bestræbt os for at komme med noget nyt, noget der aldrig er taget stilling til af rigsdagen ej heller af noget kirkeligt udvalg. Vi har gerne villet prøve på at fremsætte et lovforslag, der kunne samle til alle sider. Jeg skal kort gennemgå lovforslagets indhold og beder om, at man vil tage velvilligt mod lovforslaget, som er udtryk for et forsøg på at nå et resultat.

Lovforslaget er delt i to afdelinger, som et supplement til menighedsrådsloven, da vi mener, der mangler en slutsten på de kirkelige love af 1922, som har været til stor gavn på mange måder, og i virkeligheden er jeg overbevist om, at J. C. Christensen i sin tid regnede med, at der senere måtte komme en overbygning.

I det første afsnit af lovforslaget bestemmes det, at der i hvert stift skal oprettes et stiftsråd, og i det andet afsnit bestemmes det, at der for hele landet skal oprettes et kirkeråd.

Ærede medlemmer vil lægge mærke til, at hverken stiftsråd eller kirkeråd skal have besluttende myndighed; de skal kun være rådgivende. Stiftsrådet skal bestå af følgende: stiftets biskop, 2 medlemmer, der vælges af stiftets faste gejstlige og blandt disse for en periode af 4 år ad gangen, og 4 læge medlemmer, som vælges af stiftets læge menighedsrådsmedlemmer for en periode af 4 år ad gangen. Efter at lovforslaget er blevet trykt, har jeg tænkt nærmere efter og er kommet til det resultat, at det vist vil være rigtigt at foreslå 3 gejstlige og 5 læge medlemmer, således at de forskellige kirkelige retninger kan blive bedre repræsenteret. Men det er jo et spørgsmål, som kan tages op under en eventuel udvalgsbehandling.

Dernæst vil jeg nævne, hvad der er dette stiftsråds opgaver. For det første er det meningen, at stiftsrådet skal deltage i valg til kirkerådet. Stiftsrådet skal endvidere ved ledighed i bispeembedet tilrettelægge menighedsrådenes afstemning ved indstilling til dets nybesættelse og foranledige, at der gives lejlighed til drøftelse af kandidater, ligesom det skal kunne fastsætte tidspunktet for stemmesedlernes indsendelse og videresende dem til kirkeministeriet.

Der mangler i loven om bispevalg noget om, hvorledes denne sag i det hele taget skal gribes an, hvem der skal tage initiativet, og her synes vi, at et stiftsråd kunne være et passende mellemled.

Endvidere foreslår vi, at der ved ledighed i provsteembedet i stiftet gives stiftsrådet lejlighed til at gøre indstilling til kirkeministeriet om nybesættelser. Og hvor et præsteembede skal besættes i henhold til lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd § 35 — d.v.s. den paragraf, som den højtærede kirkeminister har foreslået, og som jeg håber kan blive vedtaget —, skal stiftsrådets udtalelse indhentes af kirkeministeriet, før man præsenterer de pågældende personer for menighedsrådet, således at det ikke alene bliver biskoppen, der skal spørges først — som foreslået af den højtærede kirkeminister.

Dernæst foreslår vi, at stiftsrådet skal have lejlighed til at afgive erklæring i alle sager, der rejses i henhold til præstelønningslovens § 77 — den paragraf, der handler om, at provst og biskop kan indstille en præst, der udviser mangel på evne til at varetage sit embede forsvarligt, til afsked.

Yderligere skal alle sager, der omhandler